

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem ve věci

žalobkyně: **MONETA Auto, s. r. o.,**
sídlem Vyskočilova 1442/1b, Praha 4,

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy,**
sídlem nábr. Ludvíka Svobody 12, Praha 1,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 6. 2023, č. j. MD-18823/2023-150/3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto její odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 4. 4. 2023, č. j. MHMP 704817/2023/MAC, kterým byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku dle § 83a odst. 1 písm. d) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, (dále jen „zákon

č. 56/2001 Sb.“ nebo „zákon“), kterého se dopustila porušením § 8 odst. 2 písm. a) zákona, za použití § 4 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) bodu 1, § 5 odst. 1 věty druhé, odst. 2 věty první a § 8 odst. 1 písm. a) zákona tím, že v zákonem stanovené lhůtě 10 pracovních dnů ode dne 9. 8. 2019, kdy došlo k převodu vlastnického práva k vozidlu, jako dosavadní vlastník vozidla nesplnila zákonnou povinnost požádat společně s novým vlastníkem vozidla o provedení zápisu změny vlastníka v registru silničních vozidel, přičemž tento stav trval od 24. 8. 2019 do 16. 3. 2022. Za toto jednání byla žalobkyni podle § 83a odst. 10 písm. d) zákona a § 35 písm. b), § 46 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „přestupkový zákon“), uložena pokuta ve výši 10 000 Kč (§ 38 – 40 zákona).

2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že dne 11. 5. 2015 s klientem uzavřela úvěrovou smlouvu, úvěr byl zajištěn zajišťovacím převodem vlastnického práva k vozidlu do splacení úvěru. V souladu s čl. 3.5 smlouvy bylo zajištění ukončeno dopisem ze dne 31. 7. 2019 s účinností k 9. 8. 2019. Zároveň byl klientovi zaslán velký technický průkaz s dotazem, ke kterému úřadu má žalobkyně zaslat plnou moc k zápisu změny vlastníka. Dopis se vrátil jako nedoručený zpět dne 8. 8. 2019. Dne 16. 3. 2022 bylo žalobkyni doručeno oznámení Magistrátu města Plzeň, že je nadále registrována jako vlastník financovaného vozidla. Žalobkyně téhož dne 16. 3. 2022 zaslala správnímu orgánu žádost o zápis změny vlastníka vozidla podle § 8a zákona č. 56/2001 Sb., která však nevedla ke změně registrace, neboť žalobkyně nebyla schopna předložit zákonem požadované listiny o technickém stavu vozidla.
3. Žalobkyně namítá liberaci v důsledku podání žádosti podle § 8a zmíněného zákona. Po ukončení zajišťovacího převodu vlastnického práva k vozidlu se dne 9. 8. 2019 stal (opět) vlastníkem vozidla klient. Tento nový vlastník neposkytl součinnost k přepisu a žalobkyni nezbyla jiná zákonná možnost, než postupovat dle § 8a zákona. Přičemž § 8a zákona míří pouze na nápravu nesprávného zápisu v registru silničních vozidel, tj. zásadně mu předchází porušení § 8 zákona a lze jej využít až od 11. dne po převodu dále. Žalobkyně má za to, že podáním žádosti dle § 8a zákona splnila, co lze po ní žádat, sankcionovat ji za nezapsání nového vlastníka není ústavně komfortní. K tomu poukázala na nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 114/20 ze dne 9. 11. 2021. Dle žalobkyně není účelem § 8a zákona trestat, ale umožnit napravit situaci, kdy druhá strana je nekontaktní a objektivně s tím nelze nic dělat, resp. docílit souladu zápisu se skutečností, přičemž toto byla právě situace žalobkyně. Žalobkyně dále uvedla, že registr silničních vozidel není veřejně přístupným seznamem a za účelem zjištění stavu v něm je nutné žádat o výpis. Žalobkyně se o nesprávném zápisu dozvěděla až z oznámení o podezření na spáchání přestupku z provozu vozidla dne 16. 3. 2022. Neprodleně na to konala a podala žádost dle § 8a zákona téhož dne. Dle žalobkyně je jediným řešením předcházet přestupku, že automaticky bude podávat žádost o změnu, neboť jinak nebude mít nikdy ve věci jistotu, čímž však dojde k zahlcení správních orgánů.
4. Dále žalobkyně namítá liberaci dle § 21 odst. 1 přestupkového zákona. Zbavení se odpovědnosti se váže k možnosti „přestupku zabránit“, nikoli jej následně zhojit, či ukončit. V posuzovaném případě je tak dle optiky § 21 odst. 1 přestupkového zákona rozhodný jen časový úsek do 10. pracovního dne od změny vlastnického práva k vozidlu. Je to právě jen doba od změny vlastnictví vozidla do uplynutí 10. pracovního dne, kdy lze „přestupku zabránit“. Jedenáctým dnem a dále to již nelze, lze jej maximálně ukončit, případně následek porušení zhojit. Žalobkyně v 10ti pracovních dnech od změny vlastnického práva učinila vše, co mohla, aby byla zákonná podmínka stihnuta v termínu.

Klient byl několikrát informován, např. i samotnou smlouvou, žalobkyně mu také po převodu zaslala dva dopisy, kde mu povinnost přeregistrace v termínu znovu připomněla.

5. Žalobkyně namítá, že ukončení zajištění převodem vlastnického práva s rozvazovací podmínkou je přechodem vlastnického práva, nikoli jeho převodem. Došlo toliko ke splnění rozvazovací podmínky vzdání se zajištění a k přechodu vlastnického práva zpět na klienta dle čl. 3.5 smlouvy. Jelikož došlo k přechodu vlastnického práva, byl povinen k zápisu změny v registru silničních vozidel pouze nový vlastník (tedy klient), dle § 8 odst. 1 písm. b) bod 1) zákona.
6. Další žalobní námitka se týká správní praxe a tvrzené šikany žalobkyně, která je dle žaloby pokutována jako jediný subjekt v České republice. Žalobkyni je známa správní praxe z Jihomoravského kraje, kde Krajský úřad Jihomoravského kraje recentně posuzuje splnění rozvazovací podmínky zajišťovacího převodu vlastnického práva též jako přechod, nikoli převod vlastnického práva (§ 8 odst. 1 písm. b) bod 1) zákona). Správní praxe prvostupňového správního orgánu je mnoholetá a spočívá mimo jiné v nečinnosti co do nezahajování správních řízení a neukládání pokut pro nestihnutí lhůty pro přepis změny vlastníka v registru silničních vozidel. I tato dlouhodobá nečinnost založila praxi, kterou je správní orgán vázán. Ze strany žalovaného jde o svévoli a nikoli legitimní změnu výkladu práva. Pokud došlo ke změně praxe, měla být žalobkyně s tímto seznámena, aby na změnu mohla reagovat.
7. Žalobkyně má za to, že splnila smluvní ustanovení a vynaložila maximální úsilí o naplnění účelu § 8 zákona po změně vlastnického práva a okamžitě po zjištění, že zápis je vadný (a ještě tentýž den konala nápravu dle § 8a zákona), klient neposkytl ani částečnou součinnost. Na základě návrhu žalobkyně na zápis změny vlastníka ze dne 16. 3. 2022 správní orgán města Plzeň vyrozuměl klienta přípisem ze dne 30. 5. 2022, doručeným 13. 6. 2022. Ve lhůtě k vyjádření se klient nevyjádřil. Zákon konstituuje přepis vlastníka jako společnou žádost, nelze ji podat jen jednou stranou převodu. Žalovaný pomíjí, že v případě volního rozhodnutí jedné strany, že žádnou součinnost neposkytne, nelze automaticky ustanovení zákona splnit. Magistrát města Plzně řízení o návrhu žalobkyně dle § 8a zákona musel zastavit, neboť je na vůli nové vlastníka, zda provede či neprovede evidenční kontrolu.
8. Dle žalobkyně dále nebyla naplněna materiální stránka přestupku, kdy má za to, že konala v nejlepším úmyslu dodržení litery zákona, není odpovědná za případný nesouladný zápis v registru silničních vozidel se skutečností. Žalovaný se nevypořádal s námitkami žalobkyně, rozhodnutí je nepřezkoumatelné, výše pokuty je nepřiměřená.
9. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Poukázal na zákon č. 56/2001 Sb., dle kterého se předpokládá, že nový i původní vlastník vozidla splní své povinnosti a požádají do 10 pracovních dnů o provedení zápisu změn údajů zapisovaných v registru silničních vozidel. Ve věci žalobkyně došlo k převodu vlastnického práva k silničnímu vozidlu ke dni 9. 8. 2019, lhůta běžela do dne 23. 8. 2019. Ode dne 24. 8. 2019 došlo k protiprávnímu stavu, k přestupku podle § 83a odst. 1 písm. d) zákona, který trval do dne 16. 3. 2022, kdy byla žalobkyní podána žádost o zápis změny vlastníka podle § 8a zákona č. 56/2001 Sb. Povinnost podat žádost o zápis změny vlastníka v zákonem stanovené lhůtě je dána oběma stranám a zákon č. 56/2001 Sb. neumožňuje převádět povinnosti pouze na jednu stranu, byť se na tom dohodnou. Podání žádosti o zápis změny vlastníka vozidla podle § 8a zákona

představuje až druhotné řešení situace, která vznikla v důsledku porušení zákonné povinnosti vyplývající z § 8 zákona, v daném případě umožňovalo minimalizovat dobu trvání přestupku podle § 83a odst. 1 písm. d) zákona, když nový vlastník neposkytl potřebnou součinnost pro podání společné žádosti. § 8a zákona umožňuje provedení přepisu silničního vozidla v situaci, kdy jeho dosavadní nebo nový vlastník neposkytl potřebnou součinnost pro podání společné žádosti, avšak pouze tehdy, jsou-li splněny stanovené zákonné podmínky dané ustanovením § 8a odst. 2 zákona. Doložením dokladů podle tohoto ustanovení je zajištěn soulad, neboť nelze připustit, aby byly různé podmínky pro zápis změny vlastníka silničního vozidla podle § 8 a § 8a zákona. Při změně vlastnictví vozidla je tedy nezbytné postupovat podle § 8, případně § 8a zákona. Pokud není možné provést zápis změny vlastníka silničního vozidla na základě zákona č. 56/2001 Sb., je možné tak učinit po občanskoprávním sporu.

10. Žalovaný nesouhlasí s námitkou liberace podáním žádosti dle § 8a zákona. Žalobkyně měla dostatečné indicie, že k převodu vozidla na klienta pravděpodobně nedošlo, nekonalá neprodleně, tj. neověřila si, zda k převodu došlo a v případě, že nedošlo, nepodala poté bezodkladně žádost podle § 8a zákona. Tuto podala až po 2,5 letech. Na základě okolností případu (vrácený dopis od klienta) měla žalobkyně ověřit, zda na ni není vozidlo stále registrováno a případný problém řešit neprodleně. Žalobkyně nevynaložila veškeré úsilí, aby přestupku zabránila, resp. aby minimalizovala dobu jeho trvání. Správní orgán mohl podání žádosti podle § 8a zákona považovat za polehčující okolnost v řízení o projednáváním přestupku pouze v případě jejího podání bezprostředně po uplynutí lhůty k podání žádosti podle § 8 zákona, nikoli po uplynutí doby více než 2,5 roku. V případě změny zápisu vlastníka vozidla v registru na základě smlouvy o úvěru se jedná o převod vlastnického práva k vozidlu podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona, neboť k zápisu nového vlastníka dochází na základě smluvního vztahu mezi oběma stranami. K přechodu vlastnického práva dochází buď na základě žádosti nového vlastníka silničního vozidla (např. nabytím právní moci rozhodnutí soudu v dědickém řízení, fúzi), nebo oznámením Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, přešlo-li vlastnictví k silničnímu vozidlu na stát odúmrťí, zabavením nebo propadnutím věci (v trestním, přestupkovém nebo daňovém řízení). Správní orgán v případě nezapsané změny vlastnictví k vozidlu jedná až tehdy, když se o změně vlastnictví k vozidlu dozví (např. na základě oznámení od České kanceláře pojistitelů, při řešení podezření z přestupku na pozemních komunikacích, při žádosti o zápis změny vlastníka při dalším prodeji vozidla atd.). Společnosti poskytující úvěry jsou řešeny pro nepodání žádosti o zápis změny vlastníka vozidla v registru silničních vozidel, stejně jako jiné fyzické nebo právnické osoby, pokud správní orgány mají na základě výše uvedených oznámení či podání podezření, že údaje zapsané v registru silničních vozidel neodpovídají skutečnosti.
11. Dále žalovaný uvedl, že odpovědnost za podání žádosti podle § 8 zákona mají obě strany, žádost dle § 8a zákona je až druhotné řešení situace, která vznikla v důsledku porušení povinnosti dle § 8 zákona. Materiální znak přestupku je dán tím, že zaviněné protiprávní jednání porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti. Žalobkyně porušila zájem společnosti na zjištění skutečného vlastníka vozidla v případě řešení různých situací souvisejících s jeho provozem. Materiální stránka byla naplněna, neboť údaje v registru silničních vozidel neodpovídají skutečnosti a žalobkyně začala věc řešit až po 2,5 letech. Žalovaný se v rozhodnutí vypořádal s námitkami uvedenými v odvolání. Vyjádřil se i k výši pokuty. Vzhledem k délce doby, po kterou žalobkyně neoznámila na registru vozidel, že došlo ke

změně vlastníka, považuje žalovaný správní trest pokuty za trvalý přestupek spáchaný podle § 83a odst. 1 písm. d) zákona uložený žalobkyni mezi spodní a střední hranicí sankčního rozpětí, tj. ve výši 10 000 Kč, kdy bylo možné uložit pokutu do 50 000 Kč.

12. V replice žalobkyně opětovně poukázala na to, že žalovaný nerozlišuje, zda žalobkyně nekonala vůbec nic (jako klient), anebo vykonala mnohé (zasílala technický průkaz, dotazovala se kam zaslat plnou moc k přeregistraci, poučovala klienta opakovaně ve smluvní dokumentaci i následně v dopisech po ukončení zajištění). Nezohlednění skutkových konkrétních okolností případu je projevem svévole a formalismu. Právní úprava stojí na „společné žádosti“, kdy při nesoučinnosti jednoho automaticky nelze neporušit předmětný zákon. Žalovaný odkazuje na řešení případu civilním soudem, což je však v posuzovaném případě nerozhodné. Posuzovaný případ není o otázce, kdo je vlastníkem vozidla, ale kdo neposkytl součinnost. Jediná posuzovaná otázka je, zda po nulové součinnosti klienta v situaci, kdy žalobkyně podá žádost dle § 8a zákona, je v pořádku, že je žalobkyně pokutována za faktickou nemožnost provedení zápisu právě bez součinnosti klienta. Žalobkyně nemohla udělat více. Nesplněním 10denní lhůty byl přestupek spáchán, 11. dnem počínaje toto nešlo zhojit. To žalovaný nezohledňuje. Žalovaný směřuje odpovědnost za přestupek pro nepřeregistraci v 10 pracovních dnech s odpovědností za nepodání žádosti dle § 8a zákona, pomíjí, že přestupek byl spáchán marným uplynutím 10. pracovního dne, podání žádosti dle § 8a zákona 11. či pozdější den na otázce odpovědnosti nic nemění. Žalobkyně nemůže převádět vlastnické právo při sjednaném jednostranném ukončení zajištění jeho vzdáním se. Podání žádosti dle § 8a zákona nemůže jít k tíži žalobkyně. Zajištění zajišťovacím převodem nemusí být ukončeno též převodem, variant je více, skutečnost, že jde o zajištění sjednané smluvně, na tom nic nemění. Žalovaný k namítané vázanosti správní praxí a její neodůvodněné změně neuvádí žádná data.
13. Ze správního spisu soud zjistil tyto pro řízení podstatné skutečnosti.
14. Dne 11. 5. 2025 uzavřela žalobkyně s klientem úvěrovou smlouvu, jejímž předmětem bylo poskytnutí úvěru na koupi vozidla. Součástí smlouvy byl zajišťovací převod vlastnického práva dle § 2040 občanského zákoníku k předmětnému vozidlu, na základě čehož se žalobkyně stala vlastníkem vozidla (*K zajištění řádného a včasného splacení závazků z úvěrové smlouvy...Klient tímto bezpodmínečně a v plném rozsahu převádí na věřitele (žalobce) vlastnické právo k vozidlu (bod 3.3. úvěrové smlouvy)*) a klient (dlužník) byl evidován jako provozovatel vozidla. Zároveň bylo ujednáno bezplatná výpůjčka vozidla klientovi. Dle bodu 3.4. úvěrové smlouvy se žalobkyně zavázala *po zániku zajištěných závazků převést na klienta vlastnické právo k vozidlu*. Dle bodu 3.5. úvěrové smlouvy *vlastnické právo přejde zpět na klienta také v případě, že věřitel (žalobkyně) oznámí klientovi, že nepožaduje zajištění. Smlouva o zajišťovacím převodu vlastnického práva skončí doručením takového oznámení*. Dne 31. 7. 2019 zaslala žalobkyně klientovi oznámení o ukončení smlouvy o zajišťovacím převodu vlastnického práva s tím, že k převodu vlastnického práva dojde 9. 8. 2019. Klient byl zároveň vyzván k určení registračního místa, u kterého provede přeregistraci vozidla, aby tam žalobkyně zaslala plnou moc. Dále byl klient poučen o správní pokutě do 50 000,- Kč v případě neprovedení registrace. Žalobkyně zaslala klientovi technický průkaz za účelem registrace vozidla s opětovnou výzvou na určení registračního místa za účelem odeslání plné moci pro přepis vozidla. Oznámením Magistrátu města Plzně ze dne 16. 3. 2022 bylo žalobkyni sděleno, že provozovatel vozidla neprojevil vůli vozidlo vyzvednout

z odtahového parkoviště, proto byl povolen jeho prodej ve veřejné dražbě. Téhož dne 16. 3. 2022 žalobkyně požádala o zahájení řízení dle § 8a zákona. Usnesením Magistrátu města Plzně ze dne 21. 7. 2022 bylo správní řízení ve věci zápisu změny vlastníka vozidla zastaveno, neboť žalobkyně nepředložila protokol o evidenční kontrole vozidla a zelenou kartu o pojištění vozidla. Dle oznámení o podezření ze spáchání přestupku ze dne 13. 7. 2022 vydaného Magistrátem města Plzně se měla žalobkyně dopustit přestupku dle § 83a odst. 1 písm. d) zákona, tím, že dle § 8 odst. 2 písm. a) zákona ve lhůtě 10 pracovních dnů od převodu vlastnického práva k silničnímu vozidlu nepodala žádost o zápis změny vlastníka vozidla.

15. Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 4. 4. 2023, č. j. MHMP 704817/2023/MAC, byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku dle § 83a odst. 1 písm. d) zákona a uložena jí pokuta ve výši 10 000 Kč. K námitce ústavně komfortního výkladu správní orgán uvedl, že podání žádosti dle § 8a zákona bylo zohledněno ve smyslu splnění zákonné povinnosti, proto protiprávní stav porušení povinnosti dle § 8 zákona trval do 16. 3. 2023. K materiální stránce přestupku správní orgán uvedl, že žalobkyně se dopustila přestupku nepodáním žádosti dle § 8 zákona, přitom k liberaci odpovědnosti za přestupek nedošlo, neboť žalobkyně pasivně vyčkávala s podáním návrhu až do 16. 3. 2022. Zároveň byl konstatován údiv nad tím, že žalobkyně vzhledem k předmětu podnikání nemá nastaveny vnitropodnikové mechanismy, aby nedocházelo k přestupkovému jednání. Podání dle § 8a zákona nelze považovat za polehčující okolnost, neboť tím žalobkyně ukončila přestupkové jednání.
16. Rozhodnutím žalovaného ze dne 15. 6. 2023, č. j. MD-18823/2023-150/3 bylo zamítnuto odvolání žalobkyně. Dle žalovaného povinnost podat žádost o zápis změny vlastníka je dána oběma stranám smlouvy, zákon neumožňuje převádět danou povinnost pouze na jednu stranu. Žalobkyně se tak nezbavila povinnosti udělením plné moci novému vlastníku. Jelikož žalobkyně od nového vlastníka nedostala jí požadovaný důkaz o převodu vozidla v registru, měla si ověřit stav v registru a problém řešit neprodleně. Žalobkyně porušila zájem společnosti na řádnou evidenci vlastníků vozidel. Za přítěžující okolnost žalovaný považoval dobu trvání přestupku více jak 2,5 roku, polehčující okolnost neshledal.
17. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 s. ř. s. napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
18. Podle § 8 odst. 1 zákona č. 56/2001 Sb., *zápis změny vlastníka silničního vozidla v registru silničních vozidel provádí obecní úřad obce s rozšířenou působností v případě převodu vlastnického práva na základě společné žádosti dosavadního a nového vlastníka silničního vozidla a nového provozovatele silničního vozidla, není-li totožný s dosavadním nebo novým vlastníkem (písm. a); v případě přechodu vlastnického práva na základě žádosti nového vlastníka silničního vozidla (písm. b), bod 1).*
19. Podle § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 56/2001 Sb. *žádost o zápis změny vlastníka silničního vozidla nebo oznámení se podává do 10 pracovních dnů ode dne převodu vlastnického práva k silničnímu vozidlu.*

20. Podle § 8a odst. 1 zákona č. 56/2001 Sb. *došlo-li ke změně vlastníka silničního vozidla na základě převodu vlastnického práva a dosavadní nebo nový vlastník neposkytl potřebnou součinnost pro podání společné žádosti o zápis změny vlastníka silničního vozidla v registru silničních vozidel ve lhůtě podle § 8 odst. 2, provede obecní úřad obce s rozšířenou působností zápis změny rovněž na žádost dosavadního nebo nového vlastníka.*
21. Podle § 83a odst. 1 písm. d) zákona č. 56/2001 Sb. *právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že nepožádá v rozporu s § 8 odst. 2 o zápis změny vlastníka vozidla.*
22. Podle § 83a odst. 10 písm. d) zákona ve znění účinném do 28. 2. 2023 *za přestupek lze uložit pokutu do 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. b) až i) nebo y), odstavce 2 písm. b) nebo d), odstavce 3 písm. a), b), i), m) nebo n), odstavce 4 písm. a) nebo i) nebo odstavce 5.*
23. Věc byla nejdříve přidělena 11. soudnímu senátu Městského soudu v Praze pod spisovou značku 11 A 103/2023. Člen 11. senátu vznesl námitku mylného zápisu, které bylo vyhověno z důvodu příslušnosti samosoudce a věc byla zapsána jako nový nápad samosoudce, dle rozvrhu práce do senátu 16 A.
24. Lze přisvědčit žalobkyni, že žalovaný k odvolání žalobkyně přistoupil veskrze formálně, soud však napadené rozhodnutí nezrušil pro nepřezkoumatelnost, neboť vázán žalobními body nemá za to, že by žalovaný byl povinen explicitně projevit své úvahy o nutnosti uložit pokutu, neboť takto učinil implicitně, jestliže pokutu žalobkyni uložil. Odvolací námitka *ústavně-právní korekce* se zřetelem na specifika případu a míru zavinění směřovala do samotné deliktní odpovědnosti žalobkyně, se kterou se žalovaný vypořádal nedostatečně pouze úvahou o možnosti žalobkyně reagovat včas po marném doručení výzvy, že se žalobkyně nezbavila odpovědnosti za přepis udělením plné moci a popisem zákonem chráněného zájmu. Přesto má soud za to, že vada nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného nezasáhla natolik do postavení žalobkyně, aby ji omezila v posouzení, zda i nadále brojit proti rozhodnutí o vině a trestu a účinně u soudu uplatnit veškerou paletu žalobních námitek. Zároveň doba správního řízení by po zrušení rozhodnutí soudem byla bez právní relevance, neboť lze vzhledem ke stanovisku žalovaného v soudním řízení presumovat, že by žalovaný rozhodl znovu shodně a včas v prekluzivní lhůtě.
25. Žalobkyně nabyla a také i pozbyla vlastnické právo k předmětnému vozidlu na základě smlouvy o zajišťovacím převodu vlastnického práva podle § 2040 občanského zákoníku, dle kterého *smlouvou o zajišťovacím převodu práva zajišťuje dlužník nebo třetí osoba dluh tím, že věřiteli dočasně převede své právo (odst. 1). Má se za to, že zajišťovací převod práva je převodem s rozvazovací podmínkou, že dluh bude splněn (odst. 2).* Bez jakýchkoliv pochybností je nutné mít za to, že změna vlastnického práva k předmětu zajištění na věřitele a poté následně zpět na dlužníka v důsledku zaplacení dluhu nebo porušení závazku na základě soukromoprávního úkonu věřitele je převodem vlastnického práva, tedy změnou na základě úkonů účastníků, a nikoli přechodem, tedy změnou na základě rozhodnutí příslušného orgánu nebo jiné na účastnících nezávislé okolnosti. Ostatně samotná úvěrová smlouva výslovně uvádí povinnost žalobkyně převést zpět vlastnické právo na klienta. Z oznámení o zániku zajišťovacího práva není zřejmé, co bylo titulem takového zániku, v dalším oznámení žalobyně uvádí porušení povinností klienta, každopádně se tak stalo na základě ujednání stran úvěrové smlouvy se zajišťujícím převodem naplněním sjednané

rozhazovací podmínky o nabytí vlastnického práva klienta k předmětnému vozidlu. Žalobkyně projevila vůli k takové změně vlastnického práva, jestliže v souladu se smlouvou klientovi sdělila zánik zajištění. Ke změně vlastnického práva k vozidlu na klienta došlo na základě smluvního ujednání stran a k tomu po projevu vůle žalobkyně, tudíž došlo k převodu vlastnického práva. Ustanovení § 2040 občanského zákoníku hovoří o zajišťovacím převodu nejen v prvotní etapě převodu na věřitele, ale i po splnění rozhazovací podmínky o převodu vlastnického práva zpět na dlužníka. Rozdíl mezi převodem a přechodem práva je dán existencí vůle účastníků. Tato vůle však nemusí být přítomna v okamžiku změny práv, postačí, je-li přítomna v době vzniku ujednání stran o právech a povinnostech. Žalobkyně nepředkládá argumentaci pro přechod vlastnického práva k vozidlu, tudíž nelze její argumenty vyvrátit, lze však posuzované okolnosti připodobnit smluvnímu ujednání, na základě kterého vzniknou jedné ze stran určitá práva po uplynutí určité doby. Běh doby není na účastnících smlouvy závislý, ale vznik práv po uplynutí doby je výsledkem projevu vůle účastníků v době uzavření smlouvy. Nabytí vlastnického práva po uplynutí určité doby, např. po zaplacení ceny nebo nezaplacení půjčky, je převodem a nikoli přechodem. Zároveň nelze přehlédnout, že I žalobkyně změnu vlastnického práva považovala za převod, jestliže klienta vyzvala ke společnému podání návrhu ke změně registrace vozidla, resp. ke zmocnění klienta jednat jménem žalobkyně ve věci změny registrace. Kdyby žalobkyně měla za to, že jde o přechod vlastnického práva, nebyla by nutná její součinnost (§ 8 odst. 1 písm. b) zákona). Ostatně i podání návrhu dle § 8a zákona je v rozporu s tvrzením žalobkyně o přechodu vlastnického práva. Pokud jiný správní orgán považuje změnu vlastnického práva na základě zániku zajišťovacího převodu za přechod vlastnického práva, činí tak v rozporu se zákonem. Nezákonný postup správního orgánu není způsobilý vyvolat legitimní očekávání účastníka, že i vůči němu bude postupována shodně nezákonně, jakkoli v jeho prospěch. Institut legitimního očekávání je na místě v oblasti správního uvážení, nikoli v rozsahu otázek, zda má správní orgán postupovat v souladu se zákonem a nebo s ním v rozporu. Žalobou tvrzená a dle soudu nezákonná praxe u jiného správního orgánu je pro posouzení postavení žalobkyně v dané věci irelevantní, nehledě k tomu, že byl prokázán opak (bod 35 rozsudku).

26. Zánikem zajišťovacího převodu došlo k převodu vlastnického práva k vozidlu dne 9. 8. 2019. Lhůta pro splnění povinnosti podání společné žádosti dle § 8 odst. 1 zákona č. 56/2001 Sb. v délce 10 pracovních dnů skončila dne 23. 8. 2019. Změna vlastnického práva k vozidlu však byla úřadu sdělena až dne 16. 3. 2022 postupem dle § 8a zákona (za 2,5 roku), kdy žalobkyni bylo doručeno oznámení Magistrátu města Plzeň o tom, že je stále registrována jako vlastníka financovaného vozidla.
27. Nepodáním společného návrhu dle § 8 odst. 2 zákona č. 56/2001 Sb. ve stanovené lhůtě 10 dnů byly naplněny formální znaky přestupku žalobkyně dle § 83a odst. 1 písm. d) zákona i přestupku klienta dle § 83 odst. 1 písm. b) zákona, čímž byla naplněna i materiální stránka přestupku. Stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň nebezpečnosti činu pro společnost zpravidla vyšší než nepatrný. Nenaplnění materiálního znaku přestupku tak nastane jen v případech, „pokud se k okolnostem jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty přestupku, přidruží takové další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti“ (NSS č. j. 5 As 104/2008-45). Na uvedeném závěru Nejvyšší správní soud setrvává, kdy například v rozsudku ze dne 12. 2. 2015 uvedl, že „formální znaky přestupkového jednání jsou

koncipovány tak, aby naplňovaly v běžných případech i znaky materiální. Pouze v případě, kdy existují významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku a takové jednání potom nemůže být označeno za přestupek“ (NSS č. j. 3 As 92/2014-32). V nesoučinnosti nového vlastníka ve spojení s nemožností žalobkyně předložit protokol o evidenční kontrole a tím splnit podmínky pro změnu evidovaného vlastníka vozidla soud neshledává významnou okolnost vylučující porušení zákonem chráněného zájmu.

28. Smyslem a účelem evidence vlastnických práv k silničním vozidlům v registru vozidel je, aby odpovídal skutečnosti a aby neprodleně poté, co vlastnická práva k němu doznají změny, se tato změna promítla v registru. Objektem daného přestupku je zejména zájem na zachování souladu veřejnoprávní evidence vlastnických práv k silničnímu vozidlu s právním stavem v oblasti soukromého práva (NSS č. j. 2 As 167/2020 – 32). NSS v rozsudku č. j. 3 As 106/2022-27 uvedl, že *dodržení pořádkové lhůty k podání žádosti o zápis změny vlastníka je pak toliko nástrojem k dosažení onoho výše popsaneho základního smyslu a účelu veřejnoprávní evidence vlastnických práv k silničnímu vozidlu. Ten, kdo nepodá v 10denní lhůtě ode dne převodu vlastnického práva k silničnímu vozidlu žádost o zápis změny vlastníka tohoto vozidla, tedy vyvolá protiprávní stav spočívající v tom, že neučinil, co podle zákona učinit měl k tomu, aby v registru vozidel byl na základě úředního úkonu, jehož iniciační podmínkou je žádost, evidován skutečný stav vlastnického práva k vozidlu... Počátek vzniku protiprávního stavu spočívajícího v nesouladu mezi registrovaným a právním stavem vlastnictví motorového vozidla tak lze zajisté stanovit na den následující po uplynutí 10denní lhůty od změny vlastnického práva k vozidlu, jeho konec je však podmíněn až splněním uložené povinnosti. Posledním relevantním argumentem pro podporu závěru o trvajícím charakteru přestupku je i hodnocení společenské škodlivosti přestupku, která, jak správně uvádí stěžovatel, s časem neklesá, ale spíše stoupá. Deliktní jednání spočívá v nepodání návrhu na změnu evidence vlastníka vozidla do 10 dnů, nikoli v neprovedení změny evidence vlastníka.*
29. Je-li zákonem uložena povinnost podat žádost, nelze se této zprostit jen proto, že je presumován negativní výsledek jinak podané žádosti, zde z důvodu nedostatečné součinnosti nového vlastníka. K tomu soud konstatuje, že obecně není vyloučeno, že k výzvě správního orgánu druhý vlastník předloží potřebné listiny a k návrhu se „připojí“. Nelze tak bez dalšího vyloučit, že i výlučný návrh vlastníka dle § 8 zákona povede k zákonem sledovanému účelu souladu evidovaného a skutečného stavu. Bezúčelnost samostatného návrhu dle § 8 zákona není okolností popírající povinnost žalobkyně takto učinit, neboť splnění povinnosti dle § 8 zákona není podmíněno změnou registrace vlastníka. Ustanovení § 8 ve spojení s deliktní odpovědností dle § 83a odst. 1 písm. d) zákona má preventivní funkci, která směřuje k ochraně ostatních účastníků silničního provozu ve smyslu identifikace provozovatele vozidla. Postavení osamělého aktivního vlastníka, zejména v případech smluvního ujednání s převodem vlastnického práva po uplynutí dlouhé doby, je zásadně ztíženo, pokud nedisponuje podklady nutnými ke změně evidovaného stavu. Podmíněnost změny provozovatele (vlastníka) předložením listin o technickém stavu vozidla má určitou motivační logiku, proto soud v takové úpravě s deliktní odpovědností neshledává protiústavní souvislosti (Pl. ÚS 114/20). V posuzované věci není předmětem řízení změna evidence vlastníka vozidla, ale nepodání návrhu na změnu evidence vlastníka vozidla. Úvahy soudu jsou tak primárně dány skutkovou podstatou přestupku, nikoli účelností splnění zákonné povinnosti, neboť jde o ohrožující přestupek. Znakem přestupku § 83a odst. 1 písm. d) zákona není následek spočívající

v porušení chráněného zájmu, zde provedení změny evidence vlastníka vozidla, ale již to, že přestupce neučinil úkon k tomu směřující, což ale obvykle znamená zároveň neprovedení změny evidence, tudíž fakticky porušení chráněného zájmu. Přestupku by se však dopustil i neaktivní vlastník, přestože by ke změně evidence došlo jen díky úkonu aktivního vlastníka (§ 8a zákona), tudíž by tak nebyl porušen chráněný zájem (soulad evidovaného a skutečného stavu).

30. Postup dle § 8a zákona je definován jako oprávnění vlastníka vozidla, nikoli jako jeho povinnost. Zákon nestaví lhůtu pro podání návrhu dle § 8a zákona, zákon nezná přestupek spočívající v nepodání návrhu dle § 8a. Toho si byl žalovaný vědom. Soudu není zřejmé, z čeho žaloba dovozuje, že žalovaný postupoval jinak a zaměnil postup dle § 8 a dle § 8a zákona. Správní orgán I. stupně v podání žádosti dle § 8a zákona shledal liberační účinek do budoucna, tedy že se jedná o úkon, kterým bylo ukončeno delikt ní jednání žalobkyně za porušení dle § 8 odst. 2 zákona, což však neznamená tvrzenou záměnu. Pokud by žalobkyně nepodala návrh dle § 8a zákona, protiprávní stav by trval déle a byla jí uložena vyšší pokuta. Naopak tímto správní orgány přistoupily na argumentaci žalobkyně o liberačním účinku podání žádosti dle § 8a zákona, avšak jen do budoucna ve smyslu ukončení protiprávní nečinnosti žalobkyně. Soud je shodného názoru, že po podání žádosti dle § 8a zákona není důvod aktivního vlastníka činit odpovědným za porušení povinnosti dle § 8 odst. 2 zákona za období následující po podání takové žádosti, aniž by však bez dalšího zanikla delikt ní odpovědnost aktivního vlastníka za předchozí období. Tvrzení žaloby o sankcionování podání žádosti podle § 8a zákona se zcela mýjí s důvody napadeného rozhodnutí.
31. Soud shodně se žalobou nalézá „liberační účinky“ v postupu dle § 8a zákona, avšak pouze tehdy, pokud je návrh dle § 8a zákona podán v časové souslednosti poté, co je zřejmé, že druhý „vlastník“ zmaří, resp. zmařil součinnost nutnou k podání společné žádosti dle § 8 zákona (srovnej liberaci podle § 125f odst. 6 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb. ve znění do 31. 12. 2023). Podmínka účinné časové souslednosti bude odpovídat okolnostem věci. Zcela jistě jí není časová prodleva odpovídající 2,5 roku, jako v posuzované věci. Takové prodlení odpovídá rezignaci obou vlastníků vozidla dodržet povinnost učinit úkony ke změně registrace vlastníka. „Liberační účinky“ časové souslednosti návrhu dle § 8a zákona jsou dány absencí materiální stránky přestupku nebo polehčující okolností v závislosti na uplynulou dobu po 10denní lhůtě dle § 8 odst. 2 zákona. Pokud účelem § 8 zákona a zde stanovené velmi krátké doby je zachování souladu evidovaného a skutečného stavu vlastnického práva k vozidlu, formálně definovaného stanovením povinnosti podat návrh, potom je požadovaného cíle dosaženo i podáním dle § 8a zákona v co nejkratší možné době po marném uplynutí 10denní lhůty dle § 8 zákona. Soud pomíjí faktické překážky k dosažení sledovaného účelu v důsledku nemožnosti původního vlastníka předložit požadované listiny.
32. Výše uvedený výklad soudu podmíněný naplněním podmínky časové souslednosti návrhu dle § 8a odpovídá požadavkům Ústavního soudu v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 114/20, bod 55, dle kterého *„je nutné apelovat na orgány veřejné moci, aby v souladu s výše uvedeným příslušné právní předpisy vykládaly ústavně konformně v tom smyslu, aby vyloučily případnou odpovědnost za přestupky v situaci, kdy dosavadní vlastník podá žádost o zápis změny vlastníka silničního vozidla podle § 8a zákona č. 56/2001 Sb., ... Jedině tak lze zajistit, ... aby se důsledky napadeného ustanovení jinak negativně nepromítly do jeho (vlastníka vozidla) právní sféry“*.

Ve věci posuzované ústavním soudem byly obdobné okolnosti marného uplynutí doby jako v posuzované věci, neboť v Ústavním soudem posuzované věci vlastník požádal o změnu evidence vlastnického práva po 2,5 letech od převodu vlastnického práva k vozidlu při nesoučinnosti nového vlastníka. V Ústavním soudem posuzované věci nebylo předmětem rozhodnutí o přestupku vlastníka, ale nevyhovění žádosti o změně registrace vlastníka vozidla, přesto se Ústavní soud vyjádřil na obdobném skutkovém půdorysu i ohledně delikttní odpovědnosti aktivního vlastníka, aniž by shledal bez dalšího protiústavnost takové delikttní odpovědnosti. Jeho apel na sankční střídmost však nelze vykládat úzce na okolnosti Ústavním soudem posuzované věci, ale obecně ve vztahu k zákonné úpravě evidence vlastníků vozidel.

33. Jakkoli se žalobkyně dozvěděla o rozporu evidovaného a skutečného stavu vlastnického práva k vozidlu až v roce 2022, o nepodání společné žádosti dle § 8 odst. 2 zákona musela vědět již marným uplynutím 10denní lhůty dne 23. 8. 2019, neboť takovou žádost nepodala nebo plnou moc klientovi k podání žádosti úřadu nezaslala. Vzhledem k nedoručení oznámení o zániku zajišťovacího převodu klientovi si musela být žalobkyně již tehdy vědoma toho, že nový vlastník, a tedy ani žalobkyně, nepodá společnou žádost dle § 8 zákona. Po vrácení sdělení novému vlastníkovi dne 8. 8. 2019 měla žalobkyně do 23. 8. možnost podat žádost dle § 8 zákona sama. Sice by výlučným podáním nenaplnila podmínky společné žádosti dle § 8 zákona ani podmínky pro změnu registrace vlastníka vozidla v důsledku absence listin o technickém stavu vozidla, ale vynaložila by veškeré úsilí, které by bylo možné po ní požadovat, aby přestupku zabránila (§ 21 odst. 1 přestupkového zákona). Zároveň by nebyla naplněna materiální stránka přestupku dle § 83a odst. 1 písm. d) zákona, neboť žalobkyně by zákonem požadovaný úkon provedla. Pouhá výzva nového vlastníka v rámci sdělení o zániku zajištění je jen plněním sjednané povinnosti, nikoli konáním nad rámec obvyklého stavu, aby nenastal škodlivý následek (nepodání návrhu). Vzhledem k absenci jakékoliv reakce žalobkyně na nekontaktnost nového majitele a tím i presumovaný rozpor evidovaného a skutečného stavu vlastníka vozidla má soud za to, že žalobkyně ve skutečnosti rezignovala na další úkony, proto nejsou dány podmínky pro aplikaci liberace odpovědnosti podle § 21 přestupkového zákona.
34. Soud v této souvislosti poukazuje na usnesení Ústavního soudu ze dne 11. 5. 2021 sp. zn. III. ÚS 769/21, dle kterého: *„Uváděla-li stěžovatelka, že je postižena tím, že nabyvatel vozidla nedokončil jeho registraci, pak lze poukázat na § 8a zákona o podmínkách provozu na pozemních komunikacích, který nabízí možnosti postupu v případě, kdy dosavadní nebo nový vlastník neposkytuje dostatečnou součinnost. Z toho, že se stěžovatelka bez dalšího spoléhala, resp. důvěřovala, na řádné provedení registrace vozidla jeho nabyvatelem, nelze dovozovat nějaké mimořádné důvody, které by měly vést ke zproštění její odpovědnosti vyplývající z § 27 odst. 5 zákona o silničním provozu. Naopak, jako podnikatelka působící v oboru prodeje vozidel, si mohla (měla) být vědoma možných komplikací a případných negativních následků souvisejících s neprovedením registrace vozidla. Bylo tedy především na stěžovatelce, aby při převodu vlastnického práva k vozidlu (a ideálně ještě před ním) jednala přiměřeně odpovědně a obezřetně tak, aby mohla splnit svou zákonnou povinnost požádat o zápis změny vlastníka se všemi náležitostmi, a vyhnula se tak případným negativním důsledkům spojeným s tím, že údaj v registru silničních vozidel neodpovídá skutečnosti.“*
35. Co se týče namítané šikany, resp. správní praxe soud očekával od žalobkyně výčet případů, kdy bylo vůči ní shodně postupováno. Jelikož jde o významného poskytovatele úvěrů na

vozidla se zajišťujícím převodem vozidla, měla by tvrzená šikana nastat ve více případech než pouze v nyní posuzované věci. Shodně soud očekával od žalovaného výčet totožného postupu vůči jiným subjektům. Pokud však obecně je povinnost dle § 8 zákona vlastníky vozidel akceptována, nelze klást k tíži žalovaného, že nepředložil obdobná rozhodnutí, jestliže v zásadě neexistují. Nelze pominout možnost správních orgánů se o porušení povinnosti vůbec dozvědět. Definovat správní praxi ohledně jevů, které nejsou správnímu orgánům zjevné z podání účastníků nebo jejich četnost výskytu je mizivá, je velmi obtížné. Nakonec vyhledání učinil soud z úřední povinnosti pomocí www.nssoud.cz. Rozsudkem zdejšího soudu č. j. 4 A 36/2022 – 36 ze dne 18. 10. 2023 (NSS č. j. 1 As 216/2023 – 32) soud rozhodl o v zásadě identické věci, kdy úvěrové společnosti ŠkoFIN s.r.o. byla uložena pokuta ve výši 20 000,-Kč za 3leté prodlení od nesplnění povinnosti dle § 8 zákona. Dále byl přestupek dle § 83a odst. 1 písm. d) zákona posuzován Krajským soudem v Brně rozsudkem č. j. 33 A 16/2020 ze dne 30. 11. 2021, který popírá tvrzení žalobkyně o brněnské praxi výkladu účinků § 8a zákona, neboť ve věci krajského soudu byla žalobci uložena pokuta bez ohledu na podání žádosti dle § 8a zákona. Městský soud oproti krajskému soud neshledal podmínky pro apel sankční rozvážnosti, avšak v brněnské věci soud dovodil prozření žalobce, který nepodniká v oblasti prodeje, resp. financování prodeje vozidel. Lze tak shledat zásadní rozdíly v obou soudu posuzovaných věcech na straně žalujících. Žalobní námitka šikany a porušení legitimního očekávání v důsledku tvrzené a v soudním řízení popřené praxe je nedůvodná. Ostatně skutečnost, že podnět k zahájení řízení o přestupku učinil jiný správní orgán, než který o přestupku rozhodl, prokazuje, že se nejedná výlučně o postup Magistrátu hl. m. Prahy, ale i Magistrátu města Plzeň.

36. Vzhledem k dlouhé době prodlení žalobkyně, která rezignovala na kontrolní mechanismy, přestože vykonává podnikatelskou činnost v dotčené oblasti prodeje vozidel, soud nepovažuje uloženou pokutu za nepřiměřeně vysokou (srovnej rozsudek zdejšího soudu č. j. 4 A 36/2022 – 36 a tam uloženou pokutu 20 000,-Kč). Jakkoli si je soud vědom toho, že návrhy žalobkyně dle § 8 i § 8a zákona nejsou bez součinnosti s novým vlastníkem způsobilé vést k změně evidenčního stavu, tedy jsou v určitém ohledu obsoletní, tudíž je z hlediska principů právního státu diskutabilní účastníka v takovém případě sankcionovat, nelze pominout preventivní funkci sankcionování porušení povinnosti dle § 8 zákona. Přestože má soud shodně s nálezem Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 114/20 za to, že řešení, které právní řád poskytuje, není optimální, hledání "věcně správného" nebo "optimálního" řešení Městskému soudu v Praze nepřisluší. Argumentace žalobkyně o tsunami automatických návrhů žalobkyně není příhodná, neboť takové návrhy stejně úřady projednávají, jen jde o návrhy nových vlastníků. Je zjevné, že primární motivací žalobkyně je ekonomické vyhodnocení nákladů za její činnost, kdyby podávala návrhy dle § 8 zákona, jestliže je očekávatelné, že nový vlastník učiní úkony ke změně evidence, neboť jako provozovatel je v evidenci veden od počátku, tudíž nesoulad evidovaného a skutečného stavu vlastnického práva mu nepřináší další výhody (srovnej odpovědnost provozovatele za dopravní přestupky). Pokud žalobkyně přizpůsobila své rozhodovací a kontrolní mechanismy takové ekonomické rozvaze, potom musí nést i negativní následky takového rozhodnutí, jako v posuzované věci

37. Soud na základě výše uvedeného žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

38. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně ve věci úspěšná nebyla, náhrada nákladů řízení jí proto nenáleží. Žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 7. 3. 2025

Mgr. Kamil Tojner, v. r.

soudce